

DRWECA

Z DODATKAMI: „OPIEKUN MŁODZIEŻY“, „NASZ PRZYJACIEL“ I „ROLNIK“

„Drweca“ wychodzi 3 razy tygodn. we wtorek, czwartek i sobotę rano. —
Przedpłata wynosi dla abonentów miesięcznie z doręczeniem 1,20 zł.
Kwartalnie wynosi z doręczeniem 3,59 zł.
Przyjmuje się ogłoszenia do wszystkich gazet.

Cena ogłoszeń: Wiersz w wysokości 1 milimetra na stronie 6-lamowej 15 gr,
na stronie 3-lamowej 50 gr, na 1 stronie 60 gr. — Ogłoszenia drobne: Napisowe
słowo (tłuste) 30 gr każde dalsze słowo 15 gr. Ogłoszenia zagran. 100% więcej.

Numer telefonu: Nowe miasto 8.

Druk i wydawnictwo „Spółka Wydawnicza“ Sp. z o. odp. w Nowemmieście.

Adres telegr.: „Spółka Wydawnicza“ Nowe miasto-Pomorze.

ROK XVI.

NOWEMIASTO-POMORZE, WTOREK, DNIA 16 CZERWCA 1936.

N — Nr. 69

Przeczytajcie i sami osądźcie, czy to, do czego dąży Obóz Narodowy, nie jest zgodne z najżywotniejszym interesem Polski?

Co widział, słyszał i o czym się przekonał korespondent sanacyjnego krakowskiego „Il. Kurjera Codziennego“ w pow. radomskim [i sąsiednich, tam, gdzie były zajścia antyżydowskie?

„Najciekawszym jest — wywodzi ów korespondent — to, na którym rozegrał się dramat przytycki.

Przytyk odwiedziłem przed dwoma miesiącami już po krwawych zajściach z dnia 9 marca.

Do szerszej wiadomości podać należy, że miasteczko Przytyk liczy na 3500 mieszkańców 90 proc. żydów i że podstawą ich bytu był handel z okolicznym włościanstwem. Ruch handlowy w Przytyku koncentrował się na jarmarkach poniedziałkowych, których obrót skurczył się w czasach kryzysu do kilkunastu tys. złotych tygodniowo, rozkładając się na szachownicę około 150 świadectw przemysłowych.

Nasłuchałem się wiele, jak w tę maomiasteczkową sielankę naraz powiały jesienią ub. roku silne podmuchy chłopskiego ruchu bojkotowego, który po znanych wypadkach w Odrzywole ogarnął całą bliższą i dalszą okolicę Przytyka i podciął egzystencję ludności żydowskiej.

— Dawniej — opowiadał mi przytycki młynarz Łęga (żyd — przyp. red.) — miałem tygodniowo 300 i 400 centnarów zboża chłopskiego do przemiału, a dziś młyn stoi bezczynnie i żaden chłop zboża nie przywiezie.

Znalazł się w ciągu 16 tygodni jeden włościanin, który przywiózł do młyna Łęgów trochę zboża, ale po powrocie do swej zagrody ujrzał z przerażeniem, że ktoś mu wyciął młody sad i na jednym pnju zostawił karteczkę z napisem „swój do swego“.

Skądinąd dowiedziałem się, że, gdy pewnego razu, jeszcze przed 9 marca, doszło przed młynem Łęgów do zapalczywej sprzeczki między chrześcijańskimi, a żydowskimi handlarzami zbożem, jeden z Łęgów, (oczywiście żyd — przyp. red.), widząc, że w sprzeczce tej traci zboże do przemiału, wypalił w przystępie rozpacz i zdenerwowania z rewolweru, ścigając potem na siebie karę administracyjną za niepotrzebne użycie broni i zakłócenie spokoju publicznego.

Wiele mówili mi żydzi przytyccy o terrorze gospodarczym ze strony chłopów i z faktów, przez nich podanych, mogłem wyłuskać istotę terroru, który był postrachem żydów, ale zwracał się swem ostrzem netylę przeciwko żydom, ile tym włościanom, którzy u żydów kupowali.

Piekarz B. Zejde, (żyd — przyp. red.), zapytany przeze mnie, czy przed 9 marca nie było strzałów w tej bojówkowej rozgrywce, z rozpaczą tak odezwał się:

— To gorsze jak strzały! Jak strzały, to ja trup i już mnie nie boli. Ale ja od 16 tygodni nie handluję i żaden chłop u mnie bułki nie kupi. A to gorsze od strzałów, to powolna śmierć! To jest rozbój na gładkiej drodze — dodał z głębokim przekonaniem — bo ja przecież piekarz, ja wykupiłem świadectwo przemysłowe i podatek będę musiał płacić!

Dość powiedzieć, stwierdza ów korespondent, że w ciągu dwóch pierwszych miesięcy br. w zachodniej części powiatu radomskiego powstało około 160 placówek handlu chłopskiego, a w tem 50 w samym Przytyku, które wykupiły świadectwa przemysłowe, przyczem charakterystycznym jest fakt, że pewien przedsiębiorca ludowy z Białobrzegów wykupił z początkiem stycznia br. dla założonego przez

Defilującym żydom przestał pułkownik salutować, a orkiestra grać.

Co w Sosnowcu myślą o „bojownikach“ żydowskich?

Jak we wszystkich miastach, tak też w Sosnowcu odbyła się z racji uroczystości czerwono-krzyżowych defilada wojska i organizacji. W defiladzie miały wziąć udział organizacje żydowskie. Co o tej demonstracji pisze „IKC“:

„Zaproszenia do wzięcia udziału w defiladzie otrzymały żydowskie organizacje sportowe Makkabi i Betar (!) Gdy żydowskie drużyny zbliżyły się do miejsca, w którym przedstawiciele władz odbierali defiladę, orkiestra jakby na komendę przestała grać i odbierający defiladę pułkownik przestał salutować. Zachowanie się oficjalnych czynników dało asumpt do spontanicznej, ogólnej reakcji zebranych tłumów publiczności, które zaczęły wznosić wrogle okrzyki, skierowane pod adresem żydowskich bokserów“.

Nareszcie zrozumienie żydowskiego niebezpieczeństwa zaczyna zataczać coraz szersze kręgi.

siebie skupu produktów rolnych świadectwo przemysłowe 4-tej kategorii, przewidujące obrót do 20.000 zł rocznie, lecz już po kilku tygodniach bez żadnego ze strony Urzędu Skarbowego nacisku dokupił świadectwo 3-ej kategorii, przewidziane dla obrotu do 100.00 zł rocznie, a nadto dwie karty rejestrowe na składy zboża.

Właściwa przyczyna tego zjawiska, które stało się żywiołem w tych stronach, jest natura gospodarzów. Chłop, któremu coraz bardziej ziemia kuczy się pod nogami i coraz mniejsze daje dochody, szuka w handlu i już częściowo znalazł nowe źródło utrzymania.

I oto na terenie powiatów radomskiego, opoczyńskiego, koneckiego, kozienickiego, litwińskiego i opatowskiego na przestrzeni jednego roku powstało ok. 2.500 nowych placówek i ogniw chrześcijańskiego handlu ludowego.

W cyfrze tej żadnej niema przesady i gdyby zechciało się rejestrować niestabilizowane próby straganiarskie i domokrażce, liczbę tę należałoby co najmniej podwoić.

Faktem jest, że na wymienionym terenie włościanie opanowali całkowicie handel spożywczy po wsiach. Również handel produktami rolnymi znalazł się w rękach chłopskich, a skutek jest ten, że prawie wszystkie młyny żydowskie stanęły, polskie zaś pracują bez wycieńczenia.

Do niedawna mieli żydzi wyłączny monopol w handlu bydłem, lecz od roku handel ten w szybkim tempie zagarnęli chłopci, znalazłszy zbyt w kilku nowych jatkach, które powstały pod firmą chrześcijańską: 9 w Radomiu, 2 w Białobrzegach, 1 w Skaryszewie, 1 w Przytyku, 1 w Odrzywole, 2 w Jedlińsku, 1 w Zwoleniu, w Skarżysku itd.

W okolicy Radomia dowiedziałem się, że trzech młodych włościan sprzedało swe działki sąsiadom i z kapitałem 2.000 złotych wzięli się do handlu bydłem — jeden z nich odłączył się niedawno od spółki, pracuje już na własną rękę i chwali się, że ostatnio w ciągu jednego tygodnia zarobił na czysto 300 zł, ubrał się z waszcacia i jest bardzo zadowolony, że tak mu się szczęśliwie składa.

Do niedawna tylko żydzi dzierżawili piękne i liczne w okolicy sady, prowadząc handel owocami. Jeszcze w ub. roku 70 proc. sadów pozostawało w ich arendzie, lecz obecnie już wszystkie sady zostały wydzierżawione przez przedsiębiorców-chłopów, którzy, penetrując swój teren, wyłonili z siebie nadto nowy typ domokrażców.

Dziesiątki mężczyzn i kobiet, przedtem bezrobotnych, chodzą od wsi od wsi, sprzedając krótką galanterję, głosząc hasła kupieckie i powiększając swe skromne narażenie obroty.

Także handel nabiałem, jajami i ogrodowiną znalazł się w rękach chłopów i nie brak niespotykanych dawniej handełesów-włościan, którzy po miasteczkach i wsiach skupują starzyznę, stare żelastwo, szkło i gałgany.

Cały ruch jest jeszcze w stanie powstawania, ale już dziś ugruntowało się w terenie kilkanaście większych sklepów z galanterją i bławatem, kilka większych składów żelaza i kilkanaście składów z opalem.

W Radomiu powstał pierwszy polski sklep z gotową odzieżą i jeden objazdowy stragan odzieżowy. Nowością również jest w Radomiu polski skład z drzewem i materiałami budowlanymi oraz sklep żelazny z okuciami budowlanymi i stolarskimi oraz z fornierami, a ponadto dwie fabryki cukierków.

Pracę pionierską wykonuje straganiarstwo bez większego kapitału obrotowego.

W takim np. Przytyku w jarmarczne poniedziałki handel poza sklepami był reprezentowany przez 50 żydowskich straganów. W międzyczasie powstało w Przytyku 40 straganów chrześcijańskich, a żydowskich zaś tylko 10 zostało się w tej konkurencyjnej rozgrywce.

A trzeba pamiętać, że stragan jest przedsiębiorstwem ruchomym i rozpiętość jego obrotów należy mierzyć w skali całej okolicy.

Nie jest to zatem poryw dorywczy, lecz na społecznym podłożu warunków materialnych oparty ruch chłopski, który rozszerza widnokrąg zarobków i przez handel realizuje problem, który upełnorolnieniem nie da się w całości rozwiązać. Motorem zaś tego ruchu jest żywiołowy entuzjazm i przeświadczenie, że handel może zaradzić bezrobociu na wsi skuteczniej niż praca na karłowatych gospodarstwach.

Pewien młody włościanin, który przed półtora rokiem sprzedał jedyny mórg ziemi i kapitał, stąd osiągnięty, obrócił na handel cielećkami, oświadczył mi:

— Ja dziś lepiej żyję, jak nawet 25-cio morgowy gospodarz i w razie potrzeby mogę mu pożyczyć 3 czy 30 złotych...

Równocześnie zaś z handlem chłopskim i pod jego skrzydłami rozwija się drobne rzemiosło polskie.

W samym powiecie radomskim znalazło dotąd pracę i zarobek 20 przedtem bezrobotnych kamaszników Polaków i setki szewców; wśród krawców Polaków niema już bezrobotnych, a odczuwa się nawet wielki brak czapników, kamaszników i krawców. Polskie zaś sklepy, które przedtem istniały po miasteczkach i wsiach, powiększyły w dwójnasób swoje obroty. W tych warunkach trudno się dziwić, że ten ekonomiczny ruch ludowy budzi groźbę i rozpacz wśród ludności żydowskiej i wytwarza wśród niej nastroj zdenerwowania.

Tak opisuje ów korespondent to wszystko, co widział i o czym się przekonał na własne oczy tam, gdzie rozwinięta się żywsza akcja ze strony ludu polskiego do wyzwolenia się z pod wpływów gospodarczych żydów. Ze to jedynie i wyłącznie sprawił ruch i pęd narodowy, to wie każde dziecko nawet. Niech wobec takich wyników każdy prawdziwy Polak powie z ręką na sercu, czy to jest akcja dobra czy szkodliwa dla Polski? Pewno, że żydom ona b. dotkliwie daje się we znaki. Lecz czy my, Polacy, potrzebujemy się przejmować losem żydów? Żydzi to naród najbogatszy na całym świecie. Niechże się sam stara o siebie! Nam chodzi jednak o to, żeby ziemia polska dała chleb i był przedewszystkiem Polakom. A dla żydów my narodowcy mamy w perspektywie cały wielki, szeroki świat Boży. Niechże żydzi idą tamdotąd szukać sobie swych siedzib i chleba!

Powyższe fakty podajemy netylę w tym celu, by wykazać, do czego zmierza działalność Obozu Narodowego i co już na tym punkcie osiągnęła, ale również i dlatego, żeby wykazać, czy słuszne jest powiedzenie p. prem. Składkowskiego w Sejmie, jakoby hasłem naszym było „bicie żydów“.

